

Ба Шӯрои диссертациони
6D.KOA-045 назди Донишгоҳи
давлатии Хуҷанд ба номи
академик Бобоҷон Ғафуров
(735700, ш. Хуҷанд, гузаргоҳи
Мавлонбеков 1, <http://www.hgu.tj>)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ, номзади илмҳои иқтисодӣ, дотсент Назаров Акбар Шарифович ба диссертатсияи Абдуллоев Акмал Абдучабборович дар мавзӯи “Воситаҳои инструменталии муайян намудани самаранокии амнияти иттилоотӣ дар таълими фосилавӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯи ихтисоси 6D050600 - Иқтисодиёт (6D050605 - Methodҳои математикӣ ва афзорӣ (инструменталӣ) дар иқтисодиёт) пешниҳод гардидааст.

1. Мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ.

Диссертатсияи Абдуллоев Акмал Абдучабборович дар мавзӯи “Воситаҳои инструменталии муайян намудани самаранокии амнияти иттилоотӣ дар таълими фосилавӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисоси 6D050600 - Иқтисодиёт (6D050605- Methodҳои математикӣ ва афзорӣ (инструменталӣ) дар иқтисодиёт) ба бандҳои зерини шиносномаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба ихтисоси 6D050600 - Иқтисодиёт (6D050605 - Methodҳои математикӣ ва афзорӣ (инструменталӣ) дар иқтисодиёт): 1.10 Таҳия ва рушди методҳо ва моделҳои математикии идоракунии хавфи иттилоотӣ; 2.11. Рушди методҳои иқтисодии таъмини беҳатарии иттилоотӣ дар системаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ мувофиқат мекунанд.

2. Мубрами мавзӯи тадқиқот.

Инкишофёбии низоми таҳсилоти фосилавӣ дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбии мамлакат ба тараққиёти технологияҳои иттилоотӣ ва паҳншавии шабакаҳои компютерӣ муносибати нисбатан нав ва масъулиятнокро тақозо менамояд. Татбиқи низоми таҳсилоти фосилавӣ нишон медиҳад, ки он дар асоси фаъолияти низоми иттилоотии муассисаҳои

таҳсилоти олиии касбӣ, дар доираи шабакаи компютери дохилимуассисавӣ (корпоративӣ) баҳри таъмини алокаи интерактивии муҳассилин ва омӯзгорон бо истифода аз web-захираҳо амал менамояд. Дар раванди фаъолият, низоми таҳсилоти фосилавӣ ба як қатор таъсирҳои беруна ва дохилии тасодуфӣ ва ғаразнок дучор мегардад, ки ба зарурати таъминоти амнияти иттилоотӣ ниёз пайдо мекунад. Барои коҳиш додани таъсирҳои манфӣ ва пешгирӣ намудан аз хатарҳои тасодуфӣ ва ғаразнок, таъминоти амнияти иттилоотӣ бо истифода аз усул ва воситаҳои махсуси ҳифзи иттилоот зарур арзёбӣ карда мешавад.

Дар замони муосир барои баҳодиҳии самаранокии амнияти иттилоотӣ дар низоми таҳсилоти фосилавӣ муносибатҳои гуногун истифода мешаванд. Новобаста ба ин аксарияти чунин системаҳои таъминоти амнияти иттилоотӣ барои шабакаҳои мушаххас мутобиқ карда шудаанд. Густариши низоми таҳсилоти фосилавӣ ногузир таҳияи муносибати навро барои арзёбии самаранокии таъминоти амнияти иттилоотӣ тақозо менамояд. Таҳлили корҳои илмӣ нишон медиҳад, ки таҳқиқи таъминоти самаранокии амнияти иттилоотӣ барои ҳалли масъалаҳои мухталифи низоми таҳсилоти фосилавӣ, моделсозӣ ва оптимализатсияи системаи ҳифзи маълумот махсуб меёбад. Новобаста ба корҳои иҷрошуда дар самти таҳқиқи самаранокии таъмини амнияти иттилоотӣ дар раванди низоми таҳсилоти фосилавӣ ҳифзи иттилоот, таъминоти барномавии он ниҳоят кам ба назар мерасанд. Дар ин росто таҳқиқи воситаҳои инструменталии таъмини амнияти иттилоотӣ дар низоми таҳсилоти фосилавӣ муҳим ва саривақтӣ ба ҳисоб рафта, баҳусус амсиласозии эконометрикии ин раванд зарур арзёбӣ карда мешавад. Боиси таъкид аст, ки ташкили раванди таҳсилоти фосилавӣ дар мактабҳои таҳсилоти олиии касбӣ дар шароити инкишофёбӣ қарор дошта, бевосита барои таъминоти бехатарии иттилоот, барномасозии махсус ва дар ин радиф ба амсиласозии муқаррар намудани самаранокии ин раванд ниёз дорад. Зеро бе таъмини амнияти иттилоот ва амсиласозии муайян намудани самаранокии ин раванд, самаранокии фаъолияти низоми таҳсилоти фосилавӣ имконнопазир

мегардад. Бинобар ҳамин таҳқиқоти Абдуллоев Акмал Абдуҷаборович дар мавзӯи “Воситаҳои инструменталии муайян намудани самаранокии амнияти иттилоотӣ дар таълими фосолавӣ” саривактӣ буда, мубрамияти худро ифода менамояд.

3. Сохтор ва таркиби диссертатсия.

Сохтор ва таркиби диссертатсия мақсад ва масъалаҳои тадқиқотро пурра инъикос менамояд. Он аз муқаддима, се боб, хулоса, тавсияҳо барои истифодаи амалии натиҷаҳои тадқиқот ва рӯйхати адабиёт иборат мебошад, ки 167 саҳифаи матни компютериरो дар бар гирифта аз 5 ҷадвал, 8 расм ва 136 адад номгӯи адабиёт иборат аст.

Дар муқаддима мубрамии мавзуи тадқиқот, дараҷаи таҳқиқи мавзуи илмӣ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо ва мавзуҳои илмӣ, мақсади таҳқиқот, объекти таҳқиқот, асосҳои назариявии таҳқиқот, мавзӯи таҳқиқот, сарчашмаи таҳқиқот, асосҳои метадологии таҳқиқот, пойгоҳи таҳқиқот, сарчашмаи таҳқиқот, асосҳои метадологии таҳқиқот, навғониҳои илмии таҳқиқот, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия оварда шудааст. (с. 4-12).

Дар боби якум “Низоми таълими фосолавӣ ва зарурати арзёбии амнияти иттилоотӣ” унвонҷӯ мӯҳтавои сохтор ва навъҳои низоми таҳсилоти фосолавӣ, меъёрҳои арзёбии хатарҳо ва амният, усул ва алгоритмҳои амнияти иттилоот дар низоми таҳсилоти фосолавӣ мавриди омӯзиш ва таҳқиқот қарор додааст. (с. 13-58). Дар доираи ин боб, Абдуллоев А.А. дуруст таъкид менамояд, ки “низоми таҳсилоти фосолавӣ ин маҷмуи қисматҳои иттилоотӣ, барномавӣ ва техникӣ мебошад, ки раванди таълимро ташкил ва автоматӣ мекунонад. Дар низоми мазкур коркарди иттилоот, раванди таълим ба тарзи электронӣ ба роҳ монда шудааст. Бинобар ин барои фаъолияти самаранок ва беҳатари ин низоми таълими амнияти иттилоотӣ аҳамияти бениҳоят муҳим дорад”. (с. 25-40). Дар бобати усулҳо ва алгоритмҳои амнияти иттилоотӣ дар таълими фосолавӣ Абдуллоев А.А. дуруст қайд менамояд, ки “таъбиқи НТФ бо усулҳои инноватсионии омӯзиши онҳо метавонад ба ҳалли мушкилоти асосии иҷтимоӣ бо роҳҳои зерин

мусоидат кунад: қонё гардонидани талаботи аҳоли ба хизматрасониҳои таълимӣ; қонё гардонидани талаботи кишвар ба мутахассисони босифат омодашуда; баланд бардоштани ҳаракати иҷтимоӣ ва касбии донишҷӯён; фаъолияти иҷтимоии онҳо; сатҳи худшиносӣ; васеъ кардани уфуқи равонии онҳо; ҳифз ва афзоиши дониш; иқтидори инсонӣ ва моддӣ; ҷамъовариҳои таҳсилоти олии миллӣ; рушди фазои ягонаи таълимӣ дар дохили кишвар ва тамоми ҷомеаи байналмилалӣ, ки имконияти гирифтани таҳсилотро дар ҳама ҷо дар фазои таълимӣ пешбинӣ мекунад”. (с. 46-47).

Дар боби дуюми диссертатсия “Амсиласозии арзёбии самаранокии амнияти иттилоотии низоми таҳсилоти фосолавӣ” нишондодҳои самаранокии амнияти иттилоотии таҳсилоти фосолавӣ, алгоритми муайян намудани нишондиҳандаҳои самаранокии таҳсилоти фосолавӣ ва амсилабандии самаранокии амнияти иттилоотии таҳсилоти фосолавӣ мавриди таҳқиқ карда шудаанд (с. 59-103).

Ҳангоми таҳқиқи нишондодҳои самаранокии амнияти иттилоотии таҳсилоти фосолавӣ Абдуллоев А.А. дуруст таъкид менамояд, ки “арзёбии самаранокии системаҳои амнияти иттилоотӣ (САИ), ки муҳофизатро аз дастрасии беиҷозат (ДБ) таъмин мекунанд, қори хеле душвор аст. Таҳлили усулҳои мавҷуда оид ба арзёбии самаранок имкон медиҳад, ки ду гурӯҳи асосиро тасниф намоем. Усули баҳодиҳии техникӣ мундариҷаи гурӯҳи аввали самаранокиро муайян мекунад, аммо чун қоида, паҳлуи иқтисодии ин масъала сарфи назар карда мешавад. Дар мавриди дигар, барои ба назар гирифтани нишондиҳандаҳои иқтисодӣ кӯшиш карда мешавад. Дар гурӯҳи дувум, хусусиятҳои эҳтимолӣ-муваққати ҷараёни фаъолият ва хизматрасонии НТФ таҳқиқ карда мешаванд. Арзёбии самаранокии САИ на танҳо ҳифзи дороиҳои иттилоотиро баррасӣ менамояд, инчунин дороиҳои дигаре сарфи назар карда мешаванд, ки онҳо низ дучори таҳдидҳои гуногун мешаванд. Меъёрҳои арзёбии самаранокӣ ин таносуби вақти сарфшуда барои муайянсозии вайронкор барои бартараф кардани низоми муҳофизат ва давраи фаъолияти дороиҳои иттилоотии ҳифзшаванда мебошанд.” (с. 63-64).

Чунин муносибат ба муаллиф имон фароҳам овард, ки алгоритми муайян намудани нишондиҳандаҳои самараноки таҳсилоти фосилавиро ба воситаи баробариҳои математикӣ, вобаста ба арзиши омода намудани мутахассисони соҳибтаҷриба муқаррар намояд. (с. 68-78).

Дар боби сеюм “Арзёбии самараноки иқтисодии ҳифзи иттилоотӣ”, аз тарафи Абдуллоев А.А. шабакаи компютери МДТ “ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров” ва самаранокии ташкили таъмини амнияти шабакаи компютерӣ мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст (с. 104-145).

Муаллиф қуллан дуруст қайд менамояд, ки “истифодаи густурдаи интернет бо мақсадҳои таълимӣ омилест, ки ҳаёти корбарон ва мутахассисони амнияти компютериро душвор мегардонад, зеро вақте ки системаи таҳсилоти фосилавӣ ба интернет пайваст мешавад, периметри таҳдидҳо номаълум мегардад ва даҳолат ба системаи компютерӣ аз берун аз минтакаи назоратшаванда имконпазир аст. Серверҳои таъиноти умумӣ бори гарони ҳамлаи таҳдидҳои амниятро аз берун, яъне аз интернет мегиранд. Firewall (Брандмауэр) система ё маҷмӯи системаҳост, ки ба мо имкон медиҳад то шабакаро ба ду ё зиёда қисм тақсим кунем ва маҷмӯи қоидаҳоро амалӣ кунем, ки шартҳои интиқоли пакетҳоро аз як қисм ба дигараш муайян мекунанд. Чун қоида, ин сарҳад байни шабакаи маҳаллӣ ва интернет муайян карда мешавад. Ҳамин тариқ, брандмауэр тамоми трафикро тавассути худ мегузаронад. Барои ҳар як бастаи гузашта, брандмауэр қарор қабул мекунад, ки ба он иҷозат диҳад ё роҳ намениҳад”. (с. 115).

Барои таъмини самаранокии амнияти иттилоотӣ, унвоиҷӯ номгӯи дастгоҳҳои заруриро баён менамояд, ки ҳангоми истифодаи якҷоя амнияти иттилоотиро таъмин менамоянд. (ҷадвали 3.2.2. с. 127). Ақидаҳои худро Абдуллоев А.А. ба воситаи амсилаи таъминоти беҳатарӣ асоснок намудааст, ки ҷолиби диққат мебошад. (с. 133-143). Дар ин росто муаллиф қуллан дуруст хулоса мекунад, ки “барои самараноктар истифода бурдани иттилоот дар давоми давраи ҳаётии он, чунин тарзи паҳнкунии онро интиҳоб кардан лозим аст, ки дар он самарани истифодаи иттилоот бо назардошти оқибатҳои

мусбат ва манфӣ ба арзиши ҳадди аксар расида бошад. Бо ин равиш, маҳдуд кардани паҳнкунии иттилоот ба як муддати муайян яке аз роҳҳои идоракунии захираи иттилоотии соҳибмулк бо мақсади ба даст овардани самараи ҳадди аксар аз истифодаи он иборат мебошад”. (с. 144).

Дар хулоса ва пешниҳоди истифодабарии амалии натиҷаҳои таҳқиқот тавсияҳои хусусияти назариявӣ ва амалидошта ҷамъбаст карда шудааст. (с.146-150)

4. Дарачаи асоснокии дастоварҳои илмӣ ва хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия овардашуда

Муқарраротҳои илмии дар диссертатсия ифода ёфта аз ҷиҳати ҳислатҳои муосири тадқиқоти гузаронидашуда асоснокии ҳудро тавсиф менамояд. Амалигардонии таҳлили назариявӣ ва методологӣ вобаста ба арзёбии самаранокии амнияти иттилоотӣ дар таҳсилоти фосолавӣ муаллиф дар асоси таҳлили манбаъҳои иттилоотӣ дохили ва хориҷӣ, инчунин низоми таҳсилоти фосолавӣ ва шабакаи компютери МДТ “ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров” амсила ва алгоритми ҳалли масъалаи таъминоти амнияти иттилоотиро таҳия намудааст. Натиҷаи назарраси таҳқиқоти гузаронидашуда дар хулосаҳои назариявӣ ва пешниҳодҳои амалии муаллиф оид ба арзёбии самаранокии амнияти иттилоотӣ ифода ёфтаанд. Аз мутолиаи диссертатсия муайян гардид, ки уновонҷӯ амсила ва усулҳои гуногуни иқтисодӣ-математикиро таҳлил намуда, дар асоси омезиш алгоритмҳои таъминоти амнияти иттилоотиро дар низоми таҳсилоти фосолавӣ пешниҳод намудааст, ҷолиби диққат мебошанд. Тавсияҳои аз тарафи муаллиф пешниҳодгардида оид ба таъмини амнияти иттилоот дар низоми таҳсилоти фосолавӣ арзиши баланди илмӣ дошта, татбиқи амалии он дар мактабҳои олии кишвар барои инкишоф додани таҳсилоти фосолавӣ нақши муассирро иҷро карда метавонад.

Шиносоӣ бо диссертатсияи тақризшаванда нишон дод, ки дар он муаллиф дар асоси истифодабарии усулҳои маъмули тадқиқоти иқтисодӣ бо

дарназардошти ҳадаф ва вазифаҳои тадқиқот ба як қатор натиҷаҳои назарраси илмӣ ноил гардидааст.

5. Аҳамияти назариявӣ ва амалии натиҷаҳои таҳқиқот

Аҳамияти назариявии таҳқиқот дар рушди минбаъдаи амсиласозии иқтисодӣ ва математикӣ дар соҳаи таъминоти амнияти иттилоотии низоми таҳсилоти фосилавӣ, коркарди моделҳои алгоритмҳои дар шароити иқтисоди рақамӣ, истифодаи эҳтимолии таҳдид дар ташаккули шабакаи компютери корпоративӣ ифода меёбанд. Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки истифодаи методология ва алгоритмҳои самаранокии амнияти иттилоотии низоми таҳсилоти фосилавӣ, нишондодҳои самаранокии таълим, баҳри баланд бардоштани сифати таҳсилот ва афзоиши теъдоди донишҷӯён дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбии мамлакат мусоидат менамояд.

6. Инъикоси натиҷаҳои кори диссертатсионӣ дар нашрияҳои илмӣ

Мақолаҳои интишоршудаи унвонҷӯ, хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия мавҷудбударо инъикос менамоянд. Натиҷаи диссертатсионӣ дар 5 мақола дар маҷаллаҳои аз тарафи ҚОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тақризшаванда ва 4 мақола дар дигар сарчашмаҳо chop карда шудаанд. Интишороти унвонҷӯ натиҷаҳои асосии диссертатсияро фарогир мебошад. Дар мақолаи илмии муаллиф натиҷаҳои асосии таҳқиқот ба таври лозима инъикос гардидаанд.

7. Саҳеҳӣ ва навгонии илмии тадқиқот ва натиҷаҳои бадастомада.

Дар асоси дуруст муайян намудани ҳадаф, вазифаҳо, предмет ва объекти таҳқиқот ба докторант муяссар гардид, ки доир ба усулҳои ва алгоритми арзёбии самаранокии таъмини амнияти иттилоот дар низоми таҳсилоти фосилавӣ, муқаррароти дақиқ ва асоснокшудаи илмиро баён намояд. Натиҷаҳои асосӣ ва назарраси илмии диссертатсия дар чунин нуқтаҳои навгонӣ инъикос ёфтаанд:

- гурӯҳбандии самтҳои таъбиқи низоми таҳсилоти фосилавӣ бо дарназардошти низоми амнияти иттилоотии он муайян карда шуда, масъалаҳои вучуддошта таснифот ва ҷамъбаст шудааст. Таҳлили ҳолати

таъмини самаранокии амнияти иттилоотӣ имконият фароҳам овард, ки афзалиятҳо ва хусусияти онҳо муайян карда шуда, ояндабинии он бо нишон додани мақсад ва вазифаҳои амнияти иттилоотӣ муайян карда шавад;

- унсурҳои инструменталӣ ва амсилаи ифодаёбии самаранокии иқтисодии низоми амнияти иттилоотии таҳсилоти фосолавӣ тартиб додашуда, дар асоси он маҷмӯи зарарҳои эҳтимолии иқтисодӣ ба воситаи таҳияи амсилаи иқтисодӣ-математикии махсус муайян карда шудааст;

- нишондиҳандаҳо ва алгоритми муқаррар намудани самаранокии иқтисодии фаъолсозии низоми таҳсилоти фосолавӣ ва таъминоти амнияти иттилоотии он муайян карда шудаанд, ки аз тарафи унвонҷӯ гурӯҳбандӣ карда самаранокии низоми таҳсилоти фосолавӣ ва таъмини амнияти иттилоотии ин ҷараёнро таъмин менамояд;

- бо дарназардошти арзёбии эҳтимолии таҳдид ба амнияти захираҳои иттилоотии низоми таҳсилоти фосолавӣ амсилаи эконометрикӣ барои пешгирӣ ва бартараф намудани онҳо таҳия карда шудаанд. Истифодабарии усулҳои пешниҳодгардидаи ҳимоя ва таъмини амнияти иттилоот дар шабакаи компютери корпоративӣ, афзалиятҳо ва эътимоднокии онҳо нишон дода шудаанд;

- низоми таҳсилоти фосолавӣ дар МДТ «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б. Гафуров» ба воситаи усулҳои гуногуни таълим, таъминоти барномавӣ ва низоми идоракунии, инфрасохтори шабакавӣ ва низоми амнияти иттилоотии амалкунанда татбиқ карда шуда, воситаҳои инструменталӣ ва алгоритми баҳогузори самаранокии иқтисодии системаи амнияти иттилоотии он муқаррар карда шудаанд;

- муқаррар карда шудааст, ки амнияти объектҳои гуногуни низоми таҳсилоти фосолавӣ аз шумораи донишҷӯён ва воситаҳои амнияти иттилоотӣ вобастагии калон дошта, коҳишёбии самаранокии низоми ҳифзи иттилоот вобаста аз шумораи истифодабарандагон ба таври назаррас нишон дода шудааст.

8. Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосавии пешниҳодҳо дар диссертатсия зикршуда.

Асоснокӣ ва эътимоднокии натиҷаи таҳқиқоти кори илмӣ бадастомада иборат аз таҳлили ҳомаҷонибаи маълумоти назариявӣ ва амалии сарчашмаҳои гуногуни иттилоотӣ, маълумотҳои оморӣ ва амалигардонии коркардҳои муаллиф дар шабакаи компютери МДТ “ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров” мебошад. Натиҷаҳои тадқиқоти илмӣ дар интишори мақолаҳои муаллиф дар маҷалаҳои тақризшаванда ва дигар сарчашмаҳо ифода ёфтаанд. Хулоса ва натиҷаҳои диссертатсия дар асоси истифодабарии усулҳои маъмули таҳқиқоти илми иқтисодӣ, алалхусус усулҳои таҳлил, омешиш, моделсозии математики, таҳлили эмпирикӣ аз ҷиҳати назариявӣ ва амалӣ асоснок карда шудааст. Хулосаю пешниҳодҳо оид ба истифодабарии амалии натиҷаҳои таҳқиқот дар таъмини амнияти иттилооти низоми таҳсилоти фосолави мақтабҳои олии кишвар ва барои омода намудани муттаҳассисони соҳаи технологияҳои иттилоотӣ нигаронида шудааст.

9. Мутобиқати автореферат ба муқарроти асосии диссертатсия

Автореферати диссертатсия мувофиқи талаботи муайянгардида барои дарёфти дараҷаи илмии доктор PhD аз рӯи ихтисоси 6D050600 - Иқтисодиёт (6D050605 - Методҳои математикӣ ва афзорӣ (инструменталӣ) дар иқтисодиёт) тартиб дода шуда, мӯҳтавои асосии диссертатсияро ифода карда, дар он натиҷаҳои илмии ба даст овардашуда асоснокгардида, ба таври возеҳ баён карда шудааст.

10. Камбудии тадқиқоти диссертатсионӣ.

Новобаста ба дараҷаи баланди диссертатсияи тақризшаванда, ба фикри мо дар он як қатор норасогихоро мушоҳида кардан мумкин аст. Ба онҳо дохил мешавад:

1. Ҳангоми таҳлили захираҳои иттилоотӣ вобаста ба мавзӯи кори илмии таҳқиқшаванда докторант ба қорҳои илмии муаллифони хориҷӣ бештар таъя намудааст (с.5-6). Истифодаи қорҳои илмии олимони тоҷик дар самти амнияти иттилоотӣ кам ба чашм мерасад. Ба андешаи мо, хуб мешуд,

ки зимни таҳлил барои боз ҳам равшантар гардидани вазъи мавзуи таҳқиқшаванда дар Ҷумҳурии Тоҷикистон асарҳои муаллифони ватанӣ бештар диққат зоҳир карда шавад.

2. Дар диссертатсияи тақризшаванда замимаҳо дида намешавад. Қойгир намудани блок-схемаи алгоритми моделҳои пешниҳодгардида, баъзе ҷадвалҳо ва расмҳо дар замима ва ишора ба онҳо дар матни диссертатсия мувофиқи мақсад буд.

3. Хуб мешуд, ки натиҷаҳои ҳисоби амалии гузаронидашудаи муаллиф оид ба бартариҳо ва эътимодияти усулҳои арзёбии самаранокии амнияти иттилоотӣ, ки дар диссертатсия бештар оварда шудааст дар автореферат низ акси худро меёфт.

4. Дар тавзеҳномаи диссертатсия (саҳ.20-21) маълумот оид ба деканати электронӣ оварда шудааст. Вале ин мавод барои арзёбии самаранокии амнияти иттилоотӣ мушаххас истифода нагардидааст.

5. Дар боби дуюм унвонҷӯ амсилаи математикии арзёбии самаранокии амнияти иттилоотии низоми таҳсилоти фосилавино таҳия ва таҳлил намудааст. Беҳтар мешуд агар дар доираи ин боб оид ба таъмини амнияти иттилоотӣ бо истифода аз ин амсилаҳо маълумот бештар пешниҳод карда мешуд.

6. Аз ҷониби докорант 9 мақолаи илмӣ интишор гардидааст. Аммо дар диссертатсия ба мақолаҳои муаллиф истинод (ишора) мушоҳида намешавад.

7. Баъзе аз вожаҳо ва истилоҳот дар диссертатсия таҳрирталаб мебошанд.

Эроду норасогиҳои номбурда ба аҳамияти илмӣ, методӣ ва амалии диссертатсияро коста нагардонид, бештар хислати тавсиявӣ доранд.

11. Хулосаи умумӣ доир ба диссертатсия.

Диссертатсияи Абдуллаев Акмал Абдучабборович дар мавзӯи “Воситаҳои инструменталии муайян намудани самаранокии амнияти иттилоотӣ дар таълими фосилавӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050600 Иқтисодиёт (6D050605-

Методҳои математикӣ ва афзорӣ (инструменталӣ) дар иқтисодиёт) пешниҳод гардида дар сатҳи баланди илмӣ омода гардида, аз ҷиҳати мазмун ва мӯҳтаво ба талаботи “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон” аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, мутобиқат мекунад. Аз ин лиҳоз муаллифи диссертатсия Абдуллоев Акмал Абдуҷабборович сазовори дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050600 Иқтисодиёт (6D050605- Методҳои математикӣ ва афзорӣ (инструменталӣ) дар иқтисодиёт) мебошад.

Муқарризи расмӣ:

номзади илмҳои иқтисодӣ, дотсент,
муdiri кафедраи технологияи иттилоотӣ
ва ҳифзи маълумоти Донишгоҳи техникии
Тоҷикистон ба номи акад. М.Осимӣ

Имзои А.Ш.Назаровро тасдиқ тасдиқ мекунам
Сардори РК ва КМ, ДТГ ба номи ак. М.С. Осимӣ

 А.Ш.Назаров

 Н.Х. Қодирзода

Ҷумҳурии Тоҷикистон, 734042, ш.Душанбе,
хиёбони академикҳо Раҷабовҳо 10,
тел: +992 (372) 21-35-11 факс: +992 (372) 23-02-40
<http://www.ttu.tj/tj>

“27” ноябри соли 2023